

Jak motywować dziecko do nauki zdalnej? [1]

Drodzy Rodzice. Za nami kolejny tydzień zdalnego nauczania. Spróbujmy spojrzeć na ten czas jak na okazję do wzmacniania samodzielności naszych dzieci oraz ich motywacji do nauki.

Czym jest motywacja?

Istnieje bardzo wiele definicji motywacji. W tradycyjnym rozumieniu motywacja oznacza uzasadnienie jakiegoś działania, wyjaśnienie jego pobudek i racji. To ogół czynników pobudzających do działania, wpływających na jego kierunek oraz intensywność. Można powiedzieć, że motywacja to stan gotowości do podjęcia określonych działań związanych z zaspokojeniem potrzeb człowieka. Motywacja to energia, woła do działania, nasz napęd, „wewnętrzny silnik”, ale zarazem też wybór, wyrażający się w deklaracji „Ja chcę”.

Aby powstała motywacja, proces motywacyjny, muszą być spełnione dwa podstawowe warunki:

1. **Wynik** zamierzonego działania musi być uznawany przez dziecko za **użyteczny**.

2. Dziecko musi być przekonane, że **możliwe jest uzyskanie wyniku** w danych warunkach, z prawdopodobieństwem wyższym od zera.

Innymi słowy można powiedzieć, że im bardziej cenny jest dla dziecka określony wynik, tym większa jest użyteczność tego wyniku oraz im wyższe prawdopodobieństwo jego uzyskania, tym większe natężenie motywacji.

Co możemy zrobić, żeby dzieciom „chciało się chcieć” uczyć?

- **Zadbajmy o potrzeby dziecka**

Niekiedy to, co wydaje się nam brakiem motywacji do nauki, wynika z braku zaspokojenia potrzeb dziecka: m.in. potrzeby ruchu, odpoczynku czy potrzeby stabilizacji i bezpieczeństwa. Na potrzebę bezpieczeństwa powinniśmy teraz zwrócić szczególną uwagę, zwłaszcza, że w ostatnim czasie i nasze (dorosłych) poczucie bezpieczeństwa mogło zostać naruszone. Dzieci obserwują nas i to, jak my radzimy sobie ze szczególną sytuacją, w jakiej się znaleźliśmy: zachowujmy spokój i bądźmy przykładem odpowiedzialnego, stabilnego emocjonalnie zachowania. Rozmawiajmy o tym, że i my, dorośli, przeżywamy ciężkie chwile i

doświadczamy trudnych emocji, ale znamy sposoby, żeby sobie z nimi radzić.

Obecny czas, który uczniowie spędzają w domach, powinien być przeznaczony nie tylko na naukę, ale również na rozwijanie i odkrywanie zainteresowań i pasji dziecka oraz wzmacnianie relacji z bliskimi.

- **Utrzymujemy jasny, stabilny harmonogram dnia (w miarę możliwości niezmienny).**

Pomimo, że uczniowie (fizycznie) nie przychodzą do szkoły, warto utrzymywać harmonogram, który obowiązywał dzieci wcześniej. Dobra organizacja czasu nauki pomaga zmobilizować się do pracy. Ponadto utrzymanie codziennej rutyny wpływa pozytywnie na poczucie bezpieczeństwa dzieci. Nie rezygnujemy z naszych codziennych, regularnych czynności i zwyczajów: nam, dorosłym również pomoże to w zachowaniu porządku i celów w życiu.

Pomagajmy dzieciom planować czas: w planie dnia uwzględnijmy czas na naukę (indywidualną pracę ucznia z materiałami wskazanymi przez nauczyciela, zajęcia na platformie e-learningowej, pracę domową, czytanie książek), aktywność fizyczną (np. ćwiczenia sugerowane przez nauczycieli wychowania fizycznego), obowiązki domowe oraz rozrywkę, odpoczynek i rozwijanie własnych zainteresowań.

Pomóżmy też zorganizować dziecku warunki do nauki, w miarę możliwości zapewniając przestrzeń, w której będzie mogło spokojnie pracować.

- **Zachęcajmy do systematycznej pracy.**

Trudno jest w jeden wieczór odrobić lekcje z kilku dni. Kiedy jednak naukę rozłoży się w czasie, wówczas okazuje się, że opanowanie materiału nie jest tak trudne i czasochłonne, jak się obawialiśmy. Dzieci zachęcane do systematyczności (co wiąże się także z przestrzeganiem harmonogramu dnia) zauważą, że przyswajanie wiedzy stopniowo i małymi partiami jest bardziej efektywne i nie wymaga zbyt dużego wysiłku.

Umysł, który regularnie ćwiczy, łatwiej przyswaja informacje i zapamiętuje je. Wprowadzenie dyscypliny w uczeniu się pomaga nam być systematycznym również w innych dziedzinach życia.

- **Wzmacniamy samodzielność dziecka.**

Bardzo istotne jest, abyśmy nie wyręczali dzieci w odrabianiu lekcji. W sytuacji, kiedy prosi nas o pomoc, udzielmy wskazówek, wyjaśnijmy wątpliwości, ale nie podawajmy gotowych rozwiązań. Niech odrabianie lekcji zaczyna od najprostszych rzeczy, bo szybki sukces wzmoże motywację do rozwiązywania trudniejszych zadań.

Uczmy, że to dziecko jest odpowiedzialne za odrobienie prac domowych i swoją naukę. Samodzielne wykonanie pracy dostarczy dziecku satysfakcji i wzmocni jego wiarę we własne siły. O poczucie własnej sprawczości dzieci warto powalczyć (choć wymaga to często dużo cierpliwości i czasu) – postawa „mogę, jeśli chcę” pomaga w radzeniu sobie z nowymi zadaniami i w pokonywaniu codziennych trudności w przyszłości.

Dostrzegajmy trud dziecka i chwalmy je za wysiłek włożony w wykonanie zadania, nie tylko za efekty.

- **Współpracujmy ze szkołą.**

Zgłaszajmy szkole na bieżąco swoje spostrzeżenia i wnioski, w szczególności dotyczące przebiegu uczenia na odległość, np. trudności (w tym trudności techniczne), zasoby i możliwości sprzętowe dostępne dla dziecka.

- **Czego nie powinniśmy robić:**

- nie porównujemy do starszego/młodszeo rodzeństwa lub kolegów/koleżanek,
- nie straszmy, nie krytykujemy: piętnowanie czy wyśmiewanie niepowodzeń nie jest żadnym hartowaniem charakteru, szczególnie u wrażliwych dzieci,
- nie stawiamy wymagań ponad możliwości dziecka,
- nie podważamy sensu nauki, pracy, kompetencji nauczycieli,
- nie przejmujemy obowiązków dziecka.

Podsumowując, jeśli chcesz pomóc dziecku zwiększyć motywację do nauki:

- podkreślaj znaczenie nauki w życiu człowieka,
- powtarzaj myśl, że nauka jest celem sama w sobie,
- nie przypisuj zbyt dużej wagi ocenom,
- wyrażaj się pozytywnie o szkole i o nauczycielach,
- doceniaj pracę i samodzielność,
- dostrzegaj osiągnięcia dziecka,
- nie krytykuj, nie oceniaj,
- pomagaj, ale nie wyręczaj,
- nie wyśmiewaj niepowodzeń, ale wskaż jak można uczyć się na błędach,
- nie stawiaj wymagań wobec dziecka ponad jego możliwości,
- nie wyprzedzaj materiału szkolnego,
- pokazuj praktyczne zastosowania informacji zdobytych w szkole,
- wzbudzaj w dziecku zainteresowania wieloma dziedzinami życia,
- stwórz warunki do poszerzenia wiedzy i doświadczeń dziecka,
- pomagaj w rozwinięciu umiejętności potrzebnych w nauce (czytanie, zapamiętywanie, notowanie, koncentracja uwagi i inne),
- wspieraj.

Opracowanie:

Szymon Olejnik - psycholog

Source URL:

<https://sppn.noweskalmierzyce.pl/pl/news/jak-motywowa%C4%87-dziecko-do-nauki-zdalnej>

Links:

[1] <https://sppn.noweskalmierzyce.pl/pl/news/jak-motywowa%C4%87-dziecko-do-nauki-zdalnej>